

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lăsa deopotrivă în lădanul paraziților și în Românul necinstit și înstrăinat.”

Împare sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru înștiț și fabrici — — — Lei 500

„Steagul nou” de la Arad.

— Bucură-te Ierusalime! Saltă Sioane! —

E o metodă, pe care o recomand: de a citi unele ziare *more judaico*. Adică: de la stânga, la dreapta, începând cu pagina din urmă.

Aplicând această metodă, iată ce discopăr în „*Voința Poporului*”, de la Arad, director Mihail Russu — „ziar independent de propagandă națională” — în numărul de Dumineca 24 Iunie 1928.

La pagina 6, cea din urmă:

Restaurant Heidelberg: A. Kuhn.

Mai sus:

Articole de tapețier: Schönberger & Grünstein.

Mai sus:

Leopold Weiss: fotograf.

La pagina 5:

Prăvălie de modă: E. Glesinger.

Mai sus:

Magazia de mode: Weiss & Irsai.

Mai sus:

Senzație! Senzație! Cafe-Restaurant, Cabaret-Mondene, Filip Salpeter.

Kuhn, Schönberger, Grünstein, Weiss, Glesinger, Irsai, Salpeter — și pe alții încă i-am lăsat la o parte — nu mai încapă nici o undoaială, mi-am zis:

„*Voința Poporului*”, este un organ jidănesc, care face propagandă națională pentru *poporul lui Izrael*.

Fără supărare am trecut mai departe.

La pagina 3, urmând aceeași metodă, mă opresc în fața unui articol, chiar a directorului acestui ziar d. Mihail Russu, cu titlul „*De ce ne-am debarasat de d-l Dr. Benea*”, în care se zice:

„In ferma convingere, că ziarul nostru e absolut necesar pe plaiurile acestea, că ziarul nostru trebuie să îndeplinească o misiune sfântă și serios creștină în serviciul națiunii.....

„Iată câteva motive, pentru cari tovarășia d-lui Dr. Benea devenise insuportabilă atât pentru noi, cât și pentru idealul național-creștin, pe altarul căruia am depus atâtea jertfe”.....

Va să zică:

„*Misiune sfântă națională și serios creștină*” — făcând reclamă pentru Kuhn, Schönberger, Grünstein, Weiss, Glesinger, Irsai, Salpeter, și ceilalți!

Din cauza căroră, desigur, tovarășia d-lui Dr. Benea devenise insuportabilă!

Aceasta se numește, pe de-asupra:

„*Idealul național-creștin pe altarul căruia am depus atâtea jertfe*”.

Și am încasat atâtea sume, pentru reclame: de la jidani!

Dar descoperirile noastre, în coloanele „*Voinței Poporului*”, adevărat senzaționale — Senzație! Senzație! cum zice Salpeter — se opresc la aceste contraziceri.

În articolul de fond, semnat *Petre Herlo*, cu titlul eroic: „*Desfășurăm steagul*”..., autorul scrie:

„Ne înfățișăm cu al treilea număr al ziarului nostru în haină nouă”.

„*Steagul nostru-i noul*...”

„Rătăcirile eretice, vrednice de afurisenie ale d-lui Cuza nu întunecă cereasca lui lumină....

„*Noi vestim naționalismul*!

„*Noi vestim creștinismul*!

„*Nu creștinismul pus la discreția ereticului patriarh antisemit de la Iași*”!

Nu, desigur, am constatat și noi, ci:

„*Creștinismul pus la discreția drept credincioșilor semiți de la Arad*”.

Nu ne mai rămâne, decât să exprimăm cele mai vii mulțumiri lor Mihail Russu și Petre Herlo, pentru marele serviciu ce ni-au făcut, ca lumea să nu confunde: *naționalismul și creștinismul* L. N. C. — cu *naționalismul și creștinismul*, „*Voința Poporului*”.

Adaog, pentru slăvirea timpurilor în cari trăim:

1. „*Voința Poporului*”, a d-lor Mihail Russu și Petre Herlo

— astăzi, „ziar independent” — era cu trei numere mai înainte „organ al Ligei Apărării Naționale Creștine”.

2. *Petre Herlo*, semnatarul articolului de fond, se pare că este și preot.

Va să zică:

Memorabil exemplu de statornicie politică! Admirabile caractere! Cinstite Biserice! Slavă națiunii!

În fața acestei splendide desfășurări a „*Steagului Nou*”, de la Arad — ținut de un preot creștin — e cazul să ne amintim de cuvintele „*Psalmilor*”, cari se citesc și în Biserica lui Hristos:

Bucură-te Ierusalime! Saltă Sioane!

Dar totodată, să-mi fie permis, să observ, în concluzie, ca să ilustrez teoria pe care eu o susțin, când afirm autonomia necesară a „*Testamentului Nou*”:

Naționalismul și creștinismul „*Voinței Poporului*”, este exact naționalismul și creștinismul „*Testamentului Vechiu*”.

Căci, dacă ești cu Avram, Isaac, Iacob, Moise, Aron, David al lui Isai — considerăți ca premergători ai religiei creștine, și sfinți — nu se poate să nu ajungi la urmașii lor Kuhn, Schönberger, Grünstein, Glesinger, Irsai, Salpeter....

Petre cu Salpeter! Să nu fie cu supărare, Părinte.

A. C. Cuza

Situația politică.

Este de mai bine de un jumătate de an aceeași: Căutarea a orice mijloace de menținere la putere, din partea liberalilor, și pentru venirea la putere din partea național-țărăniștilor iar în țară o criză economică ne mai pomenită.

Nimic nou de menționat. Dacă am crezut totuși de bine a ne ocupa de ea este pentru învățămintele, ce trebuie să le culegem, noi cetățenii, neahitați după putere, din aceasta situație.

Cu râvna de putere s'a mers prea departe, și se practică un sistem pe cât de rușinos, pe atât de lipsit de demnitate. Lupta nu se mai dă în lăuntrul țării, în fața cetățenilor întrecerea pentru tărie și popularitate a partidelor, s'a pus sub arbitrajul străinătății. Liberalii se nizuiesc să arate pe național-țărăniști în fața lumii de peste hotare, ca periculoși pentru țară, iar aceștia la rândul lor fac o propagandă pe moarte și viață tot acolo, contra celor dintâi.

Nu este o luptă cinstită aceasta care și dintr-o parte și din alta duce la o slăbire a creditului moral, a prestigiului țării, față de popoarele străine, amice și inamice deopotrivă. E o reeditare, în ediție mai modernă a vechilor metode bizantine de luptă pentru câștigarea puterii, pe carii cu durere și jenă le cunoaștem din istoria trecutului nostru și de cari, așa se vede nu ne-am putut scăpa nici acum. Nu știm păstra autoritatea, ce ar trebui să decurgă din independența noastră națională, câștigată cu atâtea jertfe și cu mucenicia robiei străine de atâtea veacuri o bună parte din trunchiul Neamului.

Și pentru ce toate acestea? Pentru că unora le este greu a părăsi puterea, iar alții sunt nerăbdători până le ajunge rândul. Suprema grijă, con-

servarea ca partid, restul nu interesează. Dovada: împrumutul de stabilizare. Din partea guvernului s'au făcut cele mai grele sacrificii pentru țară, numai ca să-l poată obține, în scop de a-și prelunge guvernarea, iar național-țărăniștii au dus o luptă preconcepută, contra lui, numai pentru-că ar putea folosi liberarilor. Căci de altfel se plâng că stabilizarea a fost furată din programul lor, și în străinătate, unde combat împrumutul, nu de greutatea impuse prin el țării se pot plânge spre a fi ascultați.

Învățăminte? Să ne ținem la o parte, într-o rezervă cuminte față de svârcolirile și a unora și a altora. Câtă vreme lupta se dă pe acest teren nu dela rezultatul ei putem aștepta scăparea din criza materială și morală în care să găsim.

Centrul de gravitate al luptei ar trebui să fie în aceste vremuri, întrecerea în stimularea conștiinței și a puterii economice, naționale.

Dar unii nu o fac pentru-că sub națiune înțeleg numai un cerc restrâns de politicieni și paraziții lor, iar alții nu o pot face pentru-că au dilatat noțiunea acestuia într'un mod prea prăpăstios, încât binefacerile guvernării lor, le așteaptă, ca pe o pradă, tocmai hienele națiunii.

Noi trebuie să ne menținem pe calea adevărată a naționalismului curat și integral. Să știm distinge între prieteni și dușmani. Să dorim, ca binele pentru care luptăm, și pe care cei ce dețin puterea statului, îndeosebi trebuie să-l realizeze, să se resfrângă asupra tuturor fiilor Neamului, dar fără a hrăni dușmanii în același timp.

Cu acest ideal, nu va fi greu de a rămâne în luptă, întotdeauna, în limitele înfăptuirii binelui obștesc fără deraierile condamnable de azi.

Dr. George Rusu

Muncitorimea.

Fiindcă din cauza cenzurei mai mult se vorbește decât se poate scrie despre muncitorii de pe valea Jiului, precum și despre cauzele concedierii multelor sute și mii de muncitori din diferite fabrici, cred că este bine să cunoaștem în parte măcar viața acestor nenorocite flințe bătute de soarte, uitate de D-zeu și isgonite de semenii lor.

În zilele de azi a fi muncitor înseamnă a-ți petrece viața în cea mai neagră mizerie, înseamnă a-ți blestema ceasul în care te-ai născut, căci abia este muncitor, care să poată câștiga prin munca lui istovitoare de vlagă, prin ruperea de oase și numai o parte din hrana absolut necesară pentru viața plină de chinuri și neajunsuri împinsă de pe o zi pe alta. Iar în momentul când — ferească Dumnezeu — cade bolnav sau din cauza bătrâneții, nu mai poate lucra, trebuie să-și la traista și băta el muncitorul și întreaga lui familie ca să-și poată amări mai departe zilele-i negre. Lucrul acesta îl știe fiecare dintre noi dar îl scriem, totuși ca să ne cugețăm să medităm puțin asupra lui.

Ne gândim cu groază la viața miiilor de muncitori, concediați din fabrici și apoi aruncați pe stradă cu familiile lor goale și flămânde fără nici un sprijin și ajutor; din acele fabrici unde cei mai mulți au lucrat zeci de ani și unde cu toții s'au lăsat ce au avut mai scump și drag: *sănătatea*.

Unele fabrici au concediat și concediază muncitorii din lipsa de lucru din cauza stării deplorabile financiare în care se află, se sbate de ani de zile mândra și bogata noastră Țară. Acest fel de fabrici suferă la fel ca și muncitorii lor.

Sunt altele, cari i-au concediat fiindcă ei muncitorii nemai putând trăi din leafa mizerabilă de până acum au cerut mărirea salariilor, dar neprimindu-o, au făcut grevă. Dacă îți dai seama că fabricile își au stăpânii, proprietarii lor, al căror bun sunt și că acești proprietari sunt singurii în drept să primească muncitori, să le dea lefurile ce află de bine și la caz de nemulțumire să-i concedieze, „cui nu-i place să plece“, căci altfel mâine poimâne vor veni cu alte pretenziuni și mai și, ba vor croi ei și lefurile și datorința conducătorilor, ai afla de bună procedura de a concedia pe acești greviști, răsvrățitori, însă îndată ce te cugeți mai bine că muncitorul acela încă este om, că prin munca lui te susține pe tine și-și ruinează sănătatea lui, că și el suferă când nu are să dea micilor lui copii măcar pâine când o cer cu lacrimi în ochi, că-l doare inima când vede că truda lui nu-l de ajuns, ca să poată cumpăra o sdranță de haină pentru trupuile goale ale familiei lui, iar tu fabricant să încasezi anual profituri de milioane; și apoi judecând lucrurile din punct de vedere general-național nu-i permis să uităm nici pe un moment că la caz de războiu acești flămânzi și goi sunt chemați să apere țara să-ți apere familia și fabrica-utul tău. Iată deci de ce se cuvine ca nu de milă, ci din simț de om și de dreptate să ușorăm și viața acestor muncitori, dându-le salarii, din cari să se poată cinsti nutri și îmbrăca și săle asigurăm lor și familiilor lor o viață tihnită și în caz de boală sau moarte.

Dureros este apoi faptul, că unii dintre muncitori sunt persecutați, bătuti și concediați pentru crezul lor politic și atunci când nu sunt bolșevici-comuniști, ba nici chiar socialiști, fără se organizează și pretind și ei dreptul la o viață de om. Astfel de caz este și întâmplarea cu muncitorii de pe Valea Jiului.

De altfel viața muncitorilor din ocne, din tot felul de mine și în special din minele de cărbuni, este cea mai grea cea mai periculoasă. Acești morți vii, fiindcă larna intră în pământ și esdin ei cu noaptea în cap, de se va întâmpla să nu fie zi senină Dumineca, nu văd soarele luni de zile. Despre aceștia, despre cei din Valea Jiului scrie d. C. Petrescu:

„Din gurile negre la ceasul schimbului se revarsă nesfârșite coloane de oameni negri, cu mers, șovăelnic și cu spinările încovoate.

Galeriile subpământului îl expulzează la aer pentru 12 ore ca să mai soarbă puțină putere, pentru istovirea de a doua zi. N'auzi nici răsete, nici cântece, nici gălăgia obicinuită a multimilor. Sunt muți. Ai spune că sunt osândiți pe viață, și totuși sunt liberi, dar de o libertate mincinoasă, fără bucurie — și după cum dovedește concedierea de săptămâna trecută după atâtea altele — de-o libertate mai plină de nesiguranță pînă de mâine decât e viața ocnașilor celor adevărați, cărora justiția pentru o crimă sau o tâlhărie la drumul mare, le garantează până la moarte, un culcuș și un codru de pâine.

Când își spală obrazul de funingine și de înecăciosul praf negru, apar cu pielea galbenă de cadavru și cu ochii sticloși de halucinați. În abrutizarea permanentă, cunosc o singură consolă: alcoolizarea.

E beția sinistă, ucigașă, singura cale de evadare scăpare din realitate, singurul narcotic, schimbul unei abrutizări pe altă abrutizare, pentru a ucide conștiința și pentru a amăgi desnaidejdea. Toate încercările de umanizare a acestor ocnași negri, pornite din buna lor voință, teatre, lectură, adunări au fost sistematic prigonite de direcțiunea minelor, ca fiind cuibare de bolșevism. Sobolii cu chip de om, scurmi în fundul pământului pentru a recolta grasele dividende ale acționarilor ghiftuiți, jetoanele consiliilor de administrație și toate bacșișurile cu care se cumpără politicele tăcerea și ocrotirea.

Nu munca este protejată, nu elementul uman indigen, ci procopseala acționarilor și a consiliilor de administrație. Concedierile acestea sălbatice, după mizeria barbară în care sunt orânduiți să trăiască cei care rămân, denunță cât de artificială e prosperitatea taniemelor stoarse din robirea celor mulți și flămânzi, pentru supraghiltuirea celor puțin și sătul.

Regiunea minieră din Valea Jiului e o rană deschisă în economia noastră și în problema noastră muncitorească. Nu cenzura o va ascunde și nu tăcerea obligatorie o va vindeca.

Se cuvine deci să facem fiecare tot ce putem în interesul muncitorimii, dar totatunci muncitorimea să fie obligată să întrerupă ori ce legături cu internaționalismul, care țării noastre numai strică îi poate.

O. B.

Mărite!...

Luptătorii fronturilor de ieri, acei cari au mușcat țărâna înroșită, acei cari au văzut în zeci de rânduri, hidoasa moarte nfață dar nu s'au clintit din loc, acei cari ierau un singur suflet și-o singură simțire, își pleacă azi genunchii în fața Măriei Tale, cerând dreptate. Au căutat-o săracii, bătând la toate ușile, dar ușile le-au găsit ferecate, căci nu se deschid decât cu chei de aur; au fost purtați prin zloată și noroi, prin arșiță și vânturi, mânați dela Ana la Caiafa, la toți sfinții, și harapnicul cârmuirii nu odată le-a sfârșecat spinarea Măria Ta!...

În țara vovezilor, în țara cea mai bogată din lume, ei n'au după ce bea apă, luptătorii fronturilor de ieri, fără dreapta întind stânga trădătorului Ițic, azi arhimilionar, luptătorii fronturilor, desculți și nemâncați, cer îndurare.

Au fost despuiați de toată agoniseala, Măria Ta.

Casa le-a fost dărâmată de obuzele dușmane. Să ridice alta, n'aveau cu ce. Bătrânii lor părinți luând calea pribegiei, nu s'au mai întors; femeile și ficele lor au fost batjocurite, iar ei astăzi după 12 ani dela război, fără mâni și picioare, își târăsc șubreda viață, pela toate ușile muritorilor. Și dreptatea n'o vor avea Măria Ta!... Dreptatea astăzi e numai a celor bogați, nu a lor. — Țara e săracă așa li s'a spus. — Nu le poate da mai mult, căci nu sunt fonduri. Să muncească dacă n'au de unde și... bieții de ei, uitându-se la membrele ciuntite, apoi cu ochii privind în sus, înstelata boltă a cerului, au pornit târziu în noaptea, cu sufletul negru ca ea, au pornit cu moartea în inimi. — Și s'au întors fiecare la bordeiul lor și s'au întors Mărite mai triști ca totdeauna.

Pentru banchete și ospățuri se găsesc Măria Ta destui bani, destui pentru fiecare sărbătorit. Pentru a da grase comisioane, cum a fost cu avioanele, cu materialul de cale ferată, cu medicamentele, toate neîntrebuintabile, se găsesc asemenea. Plimbări grandioase în străinătate, cu misii și fără misii, cu vagoane minis-

teriale, și trenuri separate, cu cățel și purcel; plimbări în centrelor occidentale, în fiecare lună a cutărui faut'al zilei se găsesc fonduri?! D'apoi comisii peste comisii numite pentru a aranja soarta noastră, bani cu duimul care se tot duc, dar cari nu intră de cât în buzunarele veșnic goale ale D-lor, se găsesc, Măria Ta. — Și de ce să nu se găsească, pentru D-lor? O mână spală pe alta Măria Ta, asta o știu prea bine?!

În țara Cernaților și-a Fălcoenilor, în țara aceasta unde se vântură banii cu lopata și se cheituesc pe așezele triviale, cu propagandele electorale, atât cât ar ajunge să se tipărească toate cărțile copillor de școală în țara *șperțului oficial*, unde încap atâtea lighioane, și alții veniți clandestini peste hotare... ciungii și schiopii, chiorii, și orbi, vitejii de eri ai fronturilor — „șoi-mii Carpaților“, mor pe la colț de stradă Măria Ta!...

Acești schilozi, au făcut românia de astăzi acești, o vor păstra și mâini, și'n vecii vecilor!.. Coboară privirea spre ei Măria Ta. Privește-i! În ochi au lacrimi dar nu de desnaidejde. Sunt mândrii în sărăcia lor, sunt mândrii ca strămoșii. Așteaptă Mărite un drum de dreptate. Cu ce-i dă *țara recunoscătoare*, nu-i ajunge nici măcar o săptămână, deși e socotit p'o lună. Cu cei dă societățile din Crăciun în Paște, nici atât, iar Ițic trădătorul dacă s'a înduplecat să-i dea ceva a doua oară îi dă cu piciorul, și ar răbda săracul, dar îi e rușine să mai cerșiască, c'a fost ostașul cel mai viteaz. El e Mușat sergentul din 62 | 70, eroul de la Rechițașu. El n'are mână Măria Ta, dar are suflet. El n'are un ochiu, dar cu celalalt vede. Te vede Mărite mic..., dar, mare în viitor. Vede pe comandanții lui iubiți, dar cari nu pot să-l ajute și mai vede azi, toți trădătorii în ranguri și avere, lăfăindu-se pe pernele moi ale mașinei și stropindu-i fața înlăcrămată cu noroi.

Și Mușat al nostru, Măria Ta care a văzut Dragoslavele, Neajlovul și Muscelul și Varnița, carei însufleșea plutonul altă dată

Traducare din ziarul „Vojvodina“

No. 18 din 29/IV. 1918.

În Vojvodina sunt în vigoare legi, cari garantează cu desăvârșire libertatea credinței și libertatea conștiinței. Și constituția noastră garantează această libertate în art. XII care zice: „Să consfințește libertatea credinței și conștiinței“. Tot în spiritul Constituției va fi adusă legea interconfesională pentru întreaga noastră țară, iar până la aducerea acestei legi, dăătoare de ton sunt legile vechi.

În Vojvodina raporturile confesionale le regulează: § legi LIII din 1868 art. XXXII din 1894 al legii, și art. XLIII al legii din a. 1895, iar raporturile cu românii le regulează art. XI al legii din 1868, și art. XXV. al legii din 1881. Prin toate aceste legi să trage ca un fir roșu un principiu, ca fiecare cetățean poate pe lângă păstrarea formalităților legale să treacă dela o

credință la alta, sau poate rămânea fără confesiune. Și românii s-au folosit de aceste legi, când au pretins împărțirea și s-au despărțit de comunele noastre bisericești sârbești și au înființat parohii românești. Când s'au despărțit românii în 1883 de către Mitropolia de Carlovaț și au înființat Mitropolia lor proprie (separată), au rămas încă comune bisericești mixte: sârbo-române, în care au putut pretinde și sârbii și românii împărțirea, îndată ce numărul sufletelor lor s'a ridicat la o-sută.

Și românii folosindu-se de aceste legi, au pretins împărțirea, înființând parohii române independente și jumătate din sesia parohială drept rescumpărare dela biserică precum și partea averii comunii bisericești.

În baza acestor legi vor acum Sârbii din Sveti Iovan (plasa Vrsac), să se despartă de Români și să înființeze parohie sârbească independentă. Au

și iera sufletul frontului, Mușat schilodul strânge pumnul mâinii ce-l mai are, iar unghiile îi întră adânc în podul palmelor sângerate. Din ochi îi scapă scântei. El vede frontul de altă dată fumul și văpaia de foc; îi ține urechile de șueratul gloanțelor. Aude din ce în ce mai tare, ca nădădă neîntreruptă a tunurilor și cu mintea întunecată, înecându-l plânsul, d'abia târându-și pușii, o ia în neștire o ia pe strada cea mai frumoasă a capitalei noastre, să mai răsuflă. Dar nu face nici zece pași Măria Ta, și se oprește aiurit. O limuzină mare, mare cât un vagon de cale ferată, nouă nouă e cât paci să-l zrobească. Frânele cad repede scârțâind pe roți, și Leiba Nuhăm, potrivit și monocul și uitându-se urât îi strigă tare;

— „Mă topărlane, ce ești chior Ferește-te că te calcă! și Mușat chiorul privește înmărmurit la jidanul ce dispărea cu mașină cu tot.

— „Tu ești? N'ai mai fi să nu mai fii! Tu ești năpărcă vânzător de neam!.. Tu ești că te cunosc, nu te-ai mai cunoaște. Ai fost în plutonul meu și apoi la Soreja ai dat bir cu fugiții, lăsându-te prins. Tu ești!.. Tu ești!.. și Mușat al nostru, hohotind ca un nebulă, împleticindu-se în noapte, se luă după dăra de fum, lăsată de mașina decoratului Leiba Nuhăm.

Măritel

Ai îndurare! Cel perindați la cărma țării, au supt ca un burete hrana tuturor, iertând pe toți spionii și vânzătorii nației asupra luptătorii de ieri; cei ce au fost la cărma țării și-au umplut burțile și buzunarele, agonisind averi de milioane.—

La un viitor război Măria Ta, când goarna va suna chemând flăcăii la luptă, tot sergentul Mușat, eroul de la Rechitasu, tot el și ceilalți ciungii, schiopii, chiorii și orbii, vor fi în fruntea frunții. După el, vor veni și ceilalți viteji scăpați teferi, dar fără Leiba Nuhăm, Ițic și Șulăm fără decorații frontului de la Odesa, parveniții și șarlatanii zilelor, de astăzi.

Măria Ta!

— In Tine văd un sir întreg de regi victorioși, în tine e nădej-

dea tuturor. Măria Ta să trăiești și să n'ai teamă, căci schilozii fronturilor și ceilalți, veghează. Ostașii de ieri îți ghicesc de pe acum sufletu-ți mare cum știu răsedit, goliciunea celor ce s'au ridicat din suferințele lor.

Măria Ta!

Cei scăpați cu viața din groaznicul măcel vor fi fericiți, să moară pentru Tine, și pentru a lăsa în urmă fiilor lor, câteva zile mai bune.—

26. VI. 1928.

V. Petrescu Vrancea

Banca „Apărarea Națională“.

Deși acționar al acestei bănci, totuși a trebuit să cer, pentru ca să mi se trimită bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1927.

Înainte de a trece la examinarea raportului și a cifrelor din bilanț, îmi iau libertatea, ca acționar să întreb Direcțiunea Băncii următoarele:

1. Noi acționarii băncii, avem sau nu, dreptul să posedăm un exemplar de statute?
2. Dacă avem dreptul, ce Vă determină să nu ne trimiteți statutele?
3. Dacă Banca „Apărarea Națională“ s'a ținut adunarea generală ordinară la 1 Februarie 1928, cum se explică faptul că nici subsemnatul și nici o mulțime de cunoscuți, toți acționarii ai băncii, nu am fost invitați la această adunare?
4. Cu cine ați ținut adunarea generală ordinară, dela 1 Febr. 1928, dacă noi acționarii n'am fost invitați?
5. Am dori să știm, cum suntem considerați noi acționarii, după concepția D-voastră, a celor din fruntea băncii „Apărarea Națională“?

Am pus aceste întrebări, pe calea publică, pentru ca să vadă acționarii băncii, că ne interesăm de capitalul lor, depus la institutele noastre, și pentru ca să Vă dăm posibilitatea D-voastră Domnilor Directori, să veniți la realitate, cunoscut fiind, că D-voastră sunteți în serviciul acționarilor, iar nu acționarii în serviciul D-voastră.

Darea de seamă a Consiliului de administrație ne spune, că

banca „Apărarea Națională“ a luat ființă la 15 Iulie 1926, iar activitatea s'a început-o la 12 Noembrie 1926; Că această instituție s'a născut dintr'o necesitate de ordin economic național voind să probeze că elementul românesc creștin nu înțelege să capituleze înaintea finanței acaparatoare streine;

Că grupul de inițiativă a pornit hotărât la o luptă constructivă bazată pe sacrificii și solidaritate națională;

Că din diferite regiuni ale țării s'au semnat 15.000 acțiuni în valoare de *trei milioane Lei*;

Că s'a selecționat Consiliul de administrație așa fel ca să fie compus din persoane cu tragere de inimă pentru această instituție și pentru garantarea bunului mers al afacerilor;

Că s'a realizat un profit net de Lei 355,289.95. până la 31 Dec. 1927 la un capital net de trei milioane de Lei și că se dă un dividend de 10%;

Că Consiliul de administrație și Comitetul de direcție renunță la orice remunerație în favorul beneficiului pe 1928 și în fine;

Speră să obțină concursul, Băncii Naționale a României, pentru ca să poată acorda credite efine, comerțului și industriei creștine, și ca să poată înființa sucursale în provincie.

Activele băncii se ridică la suma de Lei 4.086.940.20 din care, Scontul face Lei 2.305.380.

—, Imorunturile ipotecare Lei 170.000, iar Conturile curente și diverși debitori fac Lei 1.056.723. Depunerile era la finea anului trecut de Lei 652.158.40, Dacă contul transitoriu de Lei 682.39. sunt dobânzi anticipate, iar între active nu sunt și poziții neincasabile, bilanțul s'a calculat desul de real.

Sperăm că Banca Națională a României, va acorda și băncii „Apărarea Națională“ credit în aceeași măsură, precum a acordat băncilor: Berkovits și Marmorosch Blank & Comp. cam de 4 ori cât face capitalul social.

În acest caz se vor putea produce rezultate îndestulătoare — căci România lucrează real.

Cluj, la 6 Aprilie 1928.

Șt. Penes.

Expert-contabil.

INFORMAȚIUNI

Rugăm autoritățile să-și aducă aminte că în anii trecuți s'a pus foc în multe părți grăului adunat, cauzând sărmanilor oameni și statului pagube enorme și acum când din îndurarea lui Dumnezeu, recolta va fi foarte bună să se ia măsuri din vreme pentru a fi scutite stogurile, avutul nostru de ori ce mâini murdare-sacrilege. Fiecare comună să aibă paznicii ei speciali și responsabili.

Drăgălașa Domnișoară Viorica Mager și simpaticul domn Aureliu Sirban cand. de adv. s'au logodit în 1 Iulie.

Sincerile noastre urări de bine!

Vestim cu multă bucurie că dl Ioan Cighi Șef de serviciu al C. F. R. a fost promovat în 30 Iunie, luând titlul de Doctor în științele juridice la universitatea din Cluj.

Iată un om care poate servi de model dovedind unde se poate ajunge prin tăria de voință și prin o muncă conștientă și serioasă și continuă,

Sincerile noastre felicitări!

† Ni se umplu ochii de lacrimi și inima de durere, gândindu-ne la greaua lovitură a sorții, de care a avut parte vrednica și de toți mult stimată și prețuită Familie a D-lui Dr. I. Moldovan, directorul spitalului județan.

Cruda și nemiloasă moarte a răpit dela sânul celor mai buni și mai iubitori părinți pe scumpa lor fiică Alma, în etate de 7 ani.

Rugăm ferbinte pe atotputernicul Dumnezeu, să trimită mult încercatelor Familii pentru ameliorarea durerii un mijloc de mângâiere, iar nevinovatului ingeras să-i facă parte de somn dulce lin...!

Regatul României :: Prefectura jud. Arad
Serviciul Financiar și Economic

Nr. 15042/1928. 4 Iulie 1928.

Publicațiune de licitație.

Se publică spre cunoștință generală că se va ține licitație publică cu oferte închise și sigilate la Prefectura Județului Arad (sala mică de ședințe) în ziua de 17 August 1928, ora 10 a. m. pentru furnizarea rechizitelor de birou necesare acestei prefecturi.

Invităm papetărilor librăriilor cari doresc a participa la aceasta licitație să-și înainteze ofertele închise cel mai târziu până la data de mai sus orele 9 a. m. în conformitate cu dispozițiunile art. 72-86 din legea contabilității publice.

Cantitatea și calitatea rechizitelor de birou se pot vedea la serviciul Financiar al prefecturii, în fiecare zi de lucru între orele 10—13 a. m.

Abateri dela cantitatea și calitatea modelelor puse la licitație nu se admit sub nici o condițiune și vor desulta respingerea întregii furnizări.

Asemenea nu se admit oferiți întârziate asupra oferte sau date prin telegramă.

Concurenții vor depune vadiu de 10% din suma oferită la Administrația Financiară Arad adnexând recipisa la ofertă.

Prefect: Șeful serviciului:
Dr. Lazar Stanca

făcut toate pregătirile necesare, primind permisiune pentru a ține adunarea, care a fost fixată pe 33 Aprilie și la aceasta adunare a trebuit, să lasă la fața locului primpretorul din Vrsac și protopopul nostru tractual.

Fiește că Românii n'au stat cu mâinile în sân ci s'au adunat, ca să zădărnicească această acțiune a sârbilor. Preoții lor au convins pe sârbi că aceasta acțiune a lor nu va succeda, că ea este ilegală și că însăși organele o vor opri. Și intradevăr, când adunarea a fost fixată, a sosit telegrama dela Ministerului de Interne, prin care adunarea se amână cu motivarea, că în același zi este sărbătoarea Sf. M. M. Gheorghe.

Not credem, că organele Ministerului sunt seduse de către preoți români, deoarece această adunare au convocat-o sârbi, și fiindcă adunarea nu privește pe preotul român nici pe românii, ci numai pe sârbi. În tot cazul românii au voit, să obțină un efect prin amă-

narea adunării: au voit prin aceasta să provoace o depresiune morală, o descurajare între sârbi, presupunând că prin această amânare vor zădărnici chiar și acțiunea de despărțire a sârbilor. Pentru că este cunoscut, că în oricare mișcare sunt feluriți oameni, sunt cei, cari conduc și cari se lasă conduși, sunt mai mult sau mai puțin hotărâți, iar românii au crezut, că vor ajunge prin acela telegramă efectul că mulți vor absta dela împărțire și că sârbi nu vor obține în acest mod 100 suflete și că astfel întreaga această acțiune va eșua. Când românii au pornit o asemenea acțiune, au folosit cu totul alte metode. Ei n'au ținut cont de acela, că procesul era în curs și n'a fost terminat, ci au pretins' ca imediat să se desbina și să le servească preot român.

Cu asta au obținut un succes, pentru că au separat oamenii lor de către sârbi, scoțându-i de sub influența

preotimel sârbești. Când se pornește o asemenea acțiune, trebuie, să se lucreze repede, dacă dorim obținerea unui succes, și așa va fi și cu această acțiune a noastră în Sveti Iovan. Dacă acțiunea noastră să târăgănează, să amână, ea va slăbi, iar acești oameni, cari pretind împărțirea, vor ajunge într'o foarte neplăcută situație.

Noi am accentuat în mai multe rânduri, că guvernul nostru trebuie, să poarte o politică națională în Vojvodina, dar durere aceasta nu se face, ci se duce din potrivă una antisârbă, politică nepoporală, și aceasta am dovedit-o cu fapte concrete.

În această chestiune din Sveti Iovan însă s'a mers prea departe. Aici se pune pedecă sârbilor, să facă acela, ce le permite Constituția și Legea, de acela rugăm pe toți deputații noștri în special pe deputații din Vojvodina, ca în această chestiune, să interpeleze pe Dl. Ministru de Interne, că pe ce bază s'a amânat pe timp nehotărât acțiunea sârbilor din Sveti Iovan.

(Va urma)

Nr. 720 | 928. *Prim. Com. Păuliș***Publicațiune.**

Primăria comunei Păuliș, publică licitație pe ziua de 4 Iulie 1928 orele 16 pentru esarendarea pământurilor comunale, pe trei ani economici.

Condițiunile de licitație se pot vedea zilnic la primăria comună.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 72—83, din legea contabilității publice în localul primăriei comunale, verbal

La caz de nesucces licitațiunea a doua se va ține în ziua de 20 August 1928, orele 16.

Păuliș, la 27 Iunie 1928.

Primăria

Nr. 720 | 928. *Prim. Com. Păuliș.***Publicațiune**

Primăria comunei Păuliș, publică licitație, pe ziua de 4 Iulie 1928, orele 11.30 pentru executarea lucrărilor de renovare la grajdul taurilor și cotejul vierilor comunali.

Condițiunile de licitație se pot vedea zilnic la primăria comună. La caz de nesucces licitația se va ține în 20 August 1928, ora 11.30.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 72—83 din legea contabilității publice, în localul primăriei.

Păuliș, la 27 Iunie 1928.

Primăria.

Nr. 355 | 928 *Prim. Com. Păuliș***Publicațiune.**

Primăria comunei Păuliș, publică licitațiune pe ziua de 4 Iulie 1928 orele 11, pentru confecționarea hainelor de vară necesare garzilor comunali, după cum urmează.

4. buc. chipiuri de vară, 4 buc. vestoane de vară, 4 buc. pantaloni de vară, 4 perechi bocanci.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 72—83 din legea contabilității publice în localul primăriei.

În caz de nesucces, licitația se va ține la 20 August 1928, orele 11.

Păuliș, la 27 Iunie 1928.

Primăria.

Nr. 496 | 928 *Prim. Com. Păuliș.***Publicațiune**

Primăria comunei Păuliș, publică licitație pe ziua de 4 Iulie 1928, orele 10 pentru furnizarea alor 5 buc. revolvere cu toc de piele necesare pentru vighilii de câmp.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 72—83 din legea contabilității publice ce ofertă închisă și sigilată, în localul primăriei.

În caz de nesucces, licitația a doua se va ține la 20 August 1928, orele 10.

Păuliș, la 27 Iunie 1928.

Primăria.

Nr. 774 | 928.

Publicațiune

Rămânând fără rezultat licitația ținută la 21 Iunie 1928 la orele 9 a. m. se publică din nou licitație pe ziua de 16 August a.c. la orele 9 a. m. pentru furnizarea registrelor și imprimatelor necesare primăriei, precum și of. st. civile precum și pentru lucrările împreunate cu compactarea cărților de lege Regulamente etc. pe 1928.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 72—83, din Legea Cont. Publ.

Vânători, la 1 Iulie 1928.

Primăria.

Tipografia Diecezană, Arad.

Judecătoria rurală Rovine.

No. 1378 | 1928

Extras.

Din publicațiunea de licitație.

Se publică la cunoștința generală că în ziua de 28 Iulie 1928 ora 4 p. m. se va vinde prin licitație publică la fața locului în comuna Pecica averea urmăritului compusă din 1 bicicletă evaluată în suma de 2000 lei pentru despăgubirea creditorului Dr. Aurel Novac repr. prin avocatul Dr. Aurel Novac din comuna Pecica pentru suma de 145 lei capital 10% interese dela 18 Martie 1928 plus speșele stabilite până în prezent în suma de 760 lei bani . . . ce are a le primi în baza deciziei No. G. 1378 1928 a judecătoriei rurale Rovine.

Rovine, la 4 Iulie 1928.
Delegat judecătoresc
Solomie

Judecătoria rurală Rovine.

No. G. 829 | 1927

Extras.

Din publicațiunea de licitație.

Se publică la cunoștința generală că în ziua de 19 Iulie 1928 orele 4. p. m. se va vinde prin licitație publică, la fața locului în comuna Pecica averea urmăritului compusă din una casă neîntrudusă în cartea funduară cu 2 ferestre și o ușă acoperită cu treștie evaluată în suma de 5000 lei, pentru despăgubirea creditorului Lucreția Aconi repr. prin, avocatul Dr. Aurel Novac din com. Pecica pentru suma de 434 lei capital, interese de 10% începând dela 30 Septembrie 1925 plus speșele stabilite până în prezent în suma de 578 lei ce are a le primi în baza deciziei No. G. 829/1927 a judecătoriei rurale Rovine.

Rovine, la 5 Iulie 1928.

Delegat judecătoresc.
Const. Cendăan.

Nr. G. 1956—1927

Publicație de licitație.

Pe baza deciziei a judecătoriei rurale Rovine Nr. G. 1956—1927 se vor vinde la licitație publice mobilele prețuite în sumă de 3300 Lei, cuprinse în favorul lui Dr. Alexandru Karacsony avocat în Rovine în contra urmăritei dom. în Semlac pentru suma de 1803 Lei capital, interese de 10% dela 26 Decembrie 1926 precum și speșele stabilite până în prezent, se vor vinde la licitație publică în Com. Semlac în ziua de 14 Iulie 1928 la orele 4 d. m. conf. art. de lege LX. §-lui 107 și 108 din anul 1881 al legii exec. Următoarele mobile.

1, pat complet cu 6 perini și 1 dușă	1800 Lei
1, dulap cu 3 fioace	500 "
1, masă	100 "
1, masă	400 "
1, canapea	200 "
1, dulap	300 "
Total Lei 3300 "	

Aceasta licitație se va ține în favorul lui Dr. Alex. Karacsoni avocat în Rovine.
Rovine la 26 Iunie 1928.

Csaky
delegat jud.

CREMA DE FAȚĂ

„MARGIT“

De vânzare pretutindeni

Serviciul Tehnic al Jud. Arad.
ad. No. 1732/928.
3 Iulie 1928.

AVIZ.

Publicațiunea de licitație Nr. 1763 apărută în ziarul Nr. 5 referitor la repararea clădirii prefecturii Jud. Arad publicat pentru ziua de 28 Iulie se va ține la data de 30 Iulie deoarece prefectura a schimbat termenul.

Șeful serviciului:
ing. *Bartoș Eugen*

AVIZ.

Publicațiunile de licitație apărute în No. 5 al ziarului pentru repararea preturilor din jud. Arad, cu No. 1722 pentru Aradul nou, No. 1723 pretura Pecica, No. 1724 pretura Nădlac, No. 1725 pretura Chișineu, No. 1736 pretura Șiria, No. 1726 pretura Radna, No. 1727 pretura Spineni, No. 1723 locuința medicului Spineni, No. 1729 pretura Ineu, No. 1730 pretura Șebiş, No. 1731 pretura Hălmașiu și No. 1732 locuința medicului Hălmașiu, și publicate cu termenul de 28 Iulie se vor ține în ziua de 30 Iulie întrucât Prefectura a schimbat termenul

Șeful serviciului:
ing. *Bartoș Eugen*

Nr. 745—928.

Publicațiune.

Rămânând fără rezultat licitația ținută la 20 Iunie 1928 se publică, din nou licitație pe ziua de 16 August 1928, la orele 4 p. m. pentru cumpărarea lemnului de construcție, scândurilor, ferului, plăcilor de tinichea, a varului, țimentului etc. necesare la repararea edificiilor comunale pe 1928.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 72—83 din L. C. P.

Vânători, la 1 Iulie 1928.

Primăria.

No. 747 | 1928.

Publicațiune

Rămânând fără rezultat licitația ținută la 15 Maiu 1928 se publică din nou licitație pe ziua de 16 August 1928 ora 10, a. m. pentru confecționarea hainelor de iarnă necesare garzilor comunali pe anul 1928 conform specificării de mai jos.

3. buc. vestoane de iarnă
3. buc. pantaloni de iarnă
3. buc. mantale
3. buc. capele
3. păr. cizme.

Licitația se va ține în conformitate, cu art. 72 și următorii din L. C. P.

Vânători, la 1 Iulie 1928.

Primăria

No. 257 | 1928.

Publicațiune.

Rămânând fără rezultat licitația ținută la 20 Iunie 1928

blică din nou licitație pe ziua de 16 August 1928 ora 5 p. m. pentru furnizarea petrolului lampelor necesare iluminatului birourilor și străzilor comunale.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 72—83 din L. C. Publice.

Luntreni, la 1 Iulie 1928.

Primăria.

Nr. 1118/1928.

Publicațiune

Pentru darea în întreprindere a reparărilor necesare edificiilor ce formează proprietatea comunei Socodor, se va ține licitațiune publică, cu oferte închise și sigilate, la primăria comună la data de 25 August 1928, ora 9 a. m. cu respectarea dispozițiilor cuprinse în art. 72—83 din L. C. P.

Reflecții vor înainta ofertele lor cel mai târziu în ziua licitațiunii, depunând și o garanție de 10% asupra sumei totale a devizului care se ridică la suma de 160.000 lei, (unasută șasezeci mii).

Condițiunile detaliate se pot vedea în orice zi între orele oficiale, în biroul notarului comunei.

Socodor, la 27 Iunie 1928.

Primar,
Ardelean. No. 527

Notar,
Petrescu.

No. 1172 | 1928.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință publică, că în ziua de 25 August 1928, ora 9 a. m. în localul primăriei din Socodor, se va ține licitațiune publică cu oferte închise și sigilate pentru procurarea alor 280 metri lemne de foc clasa I necesare Primăriei și școlilor din Socodor, pentru anul 1928. Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 72—83 L. C. P. Doritorii de a lăsa lemnele își vor înainta, până la data licitației, ofertele lor însoțite de o garanție în bani sau efecte garantate de stat în valoare de cel puțin 5000 lei, (cinci mii), primăriei din Socodor. Condițiunile detaliate se pot vedea în orice zi în biroul notarului, în orele oficiale.

Socodor, la 27 Iunie 1928.

Primar, No. 526
Ardelean.

Notar,
Petrescu.

No. 256 | 928.

Publicațiune

Rămânând fără rezultat licitația ținută la 21 Iunie 1928, se publică din nou licitație pe ziua de 16 August 1928 la orele 4 p. m. pentru furnizarea registrelor și imprimatelor necesare primăriei precum și of. stării civile precum și pentru lucrările împreunate cu compactarea cărților de lege și Regulamente etc. pe 1928.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 72—83 din L. C. P.

Luntreni, la 1 Iulie 1928.

No. 525.

Primăria.

No. 746 | 928.

Publicațiune

Rămânând fără rezultat licitația ținută la 20 Iunie 1928, se publică din nou licitație pe ziua de 16 August 1928 ora 5 p. m. pentru furnizarea petrolului lampelor necesare iluminatului birourilor și străzilor comunale.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 72—83 din L. C. Publice.

Vânători, la 1 Iulie 1928.

Primăria.